

Avgörande

Artikel 33.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/680/EEG av den 16 december 1991, ska tolkas så att den inte utgör hinder för uppörd av den värderelaterade eller proportionella delen av skatten på rättshandlingar dokumenterade i viss form när denna är tillämplig på formaliseringen av ett köpeavtal, när köparen är en företagare vars verksamhet utgörs av köp och försäljning av fastigheter eller köp av fastigheter i syfte att därefter renovera och hyra ut dem.

(¹) EUT C 158, 21.6.2008.

2) För det fall den första frågan besvaras jakande: utgör artikel 39 EG och artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 16121/68 hinder mot att, i ett fall som det förevarande, tillämpa en sådan preskriptionsbestämmelse när en migrerande arbetstagare gått miste om särskilt tjänsteårstillägg, eftersom den dåvarande nationella lagstiftningen före EG-domstolens dom i det ovannämnda målet Köbler mot Österrike var oförenlig med gemenskapsrätten?

3) Strider det, i ett fall som det förevarande, mot effektivitetsprincipen att tillämpa en preskriptionsbestämmelse som föreskriver en preskriptionsfrist på tre år när särskilda tjänsteårstillägg som nekats på grund av klart formulerade nationella bestämmelser i strid med gemenskapsrätten görs gällande retroaktivt?

(¹) EGT L 257, s. 2

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 4 december 2008
– Friedrich G. Barth mot Bundesministerium für
Wissenschaft und Forschung**

(Mål C-542/08)

(2009/C 90/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Friedrich G. Barth

Motpart: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Tolkningsfrågor

1) Utgör tillämpningen av en preskriptionsbestämmelse som föreskriver en preskriptionsfrist på tre år för särskilda tjänsteårstillägg, i ett fall som det förevarande, när en migrerande arbetstagare gått miste om denna förmån på grund av att den dåvarande nationella lagstiftningen före EG-domstolens dom av den 30 september 2003 i mål C-224/01, Köbler mot Österrike (REG 2003, s. I-10239) var oförenlig med gemenskapsrätten, en indirekt diskriminering av migrerande arbetstagare i den mening som avses i artikel 39 EG och i artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 16121/68 (¹) eller en begränsning av arbetskraftens fria rörlighet som föreskrivs i dessa bestämmelser?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15 januari 2009 –
Gudrun Schwemmer mot Agentur für Arbeit Villingen-
Schwenningen – Familienkasse**

(Mål C-16/09)

(2009/C 90/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gudrun Schwemmer

Motpart: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen – Familienkasse

Tolkningsfrågor

1) Ska bestämmelserna i artikel 76.2 i rådets förordning nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (¹) tillämpas analogt på artikel 10 a i rådets förordning nr 574/7272 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 (²) i de fall där den förälder som har rätt till familjeförmåner i sitt anställningsland inte ansöker om dessa?

2) För det fall att artikel 76.2 i förordning nr 1408/71 ska tillämpas analogt, vilka skönsmässiga överväganden kan då den för familjeförmåner behöriga institutionen i bosättningslandet stödja sig på för att tillämpa artikel 10 a i förordning nr 574/72 som om förmåner tillerkänns i anställningslandet? Kan en skönsmässig bedömning som innebär att det fingeras att familjeförmåner erhållits i anställningslandet begränsas om den förmånsberättigade personen medvetet, i syfte att förfördela den person som har rätt till barnbidrag i bosättningslandet, har underlåtit att ansöka om de förmåner som denne har rätt till i anställningslandet?

(¹) EGT L 149, s. 2.

(²) EGT L 74, s. 1.

Överklagande ingett den 19 januari 2009 av ecoblue AG av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 12 november 2008 i mål T-281/07, ecoblue AG mot harmoniseringsbyrån

(Mål C-23/09 P)

(2009/C 90/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ecoblue AG (ombud: C. Osterrieth och T. Schmitz, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 12 november 2008 i mål T-281/07,
- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 25 april 2007 (ärende R 844/2006-1), om en ansökan om registrering av gemenskapssvarumärket nr 00287 1598 "Ecolblue", och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har gjort gällande att förstainstansrätten har tillämpat artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 felaktigt, eftersom de motstående varumärkena inte uppvisar det minimum av likhet som krävs för att det ska föreligga en risk för förväxling.

Klaganden har anfört att förstainstansrätten gjort en felaktig bedömning när den fann att det äldre märkets särskiljningsförmåga, som är föremål för överklagandet, är en väsentlig del av bedömningen av huruvida det föreligger en risk för förväxling. Förstainstansrätten har underlåtit att beakta denna omständighet och endast jämfört de motstående varumärkena i visuellt, fonetiskt och begreppsmässigt hänseende, som om det äldre varumärket endast uppvisade en medelhög grad av särskiljningsförmåga.

Förstainstansrätten har inte heller på ett korrekt sätt tillämpat regeln att konsumenter normalt sett fäster större uppmärksamhet vid den första delen av ord. Eftersom båda orddelarna, "Eco" och "Blue", är lika beskrivande, lägger konsumenten normalt sett större vikt vid det första ordet, "Eco", och uppmärksammar således de båda varumärkenas särskiljningsförmåga.

Klaganden har slutligen anfört att förstainstansrätten gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte anse att de begreppsmässiga skillnaderna mellan de båda motstående varumärkena är av väsentlig betydelse.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (Förenade kungariket) den 19 januari 2009 – The Motor Insurers' Bureau mot Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited

(Mål C-26/09)

(2009/C 90/13)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Motor Insurers' Bureau

Svarande: Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited